

NEDERLANDSCHE MAATSCHAPPIJ TOT BEVORDERING DER GENEESKUNST.

AFWEZIGHEID SECRETARIS-PENNINGMEESTER HUISARTSEN-COMMISSIE.

Bc. $\frac{45891}{2994}$.

Tijdens de vacantie van den secretaris-penningmeester der **Huisartsen-Commissie** van **29 Juli tot 1 September**, wordt verzocht alle correspondentie te zenden:

Keizersgracht 327, Amsterdam (C.), Huisartsen-Commissie.
(Telefoon 34764 van 9 uur v.m. tot 5.30 uur n.m.)

Amsterdam,
13 Juli 1935.

De secretaris-penningmeester der H.C.:
CHR. EGGINK.

ALGEMEEN BINDENDE BESLUITEN DER MAATSCHAPPIJ.

Bi. $\frac{45935}{8430}$.

De **algemeen bindende besluiten der Maatschappij**, d. z. besluiten, waaraan alle leden der Mij. verplicht zijn zich te houden, worden hierbij nog eens onder de aandacht der leden gebracht.

Amsterdam,
13 Juli 1935.

*De secretaris-penningmeester der
Ned. maatschappij tot bev. der geneeskunst:*
Dr. H. J. W. DROOGLEEVER FORTUYN.

I.

Betreffende Ziekenfondsen:

Art. 1. De leden van de Nederlandsche maatschappij tot bevordering der geneeskunst verbinden zich niet mede te werken aan eenig ziekenfonds, waarvan de statuten en reglementen niet zijn goedgekeurd door het hoofdbestuur, behoudens het bepaalde in art. 4. Onder „ziekenfonds” wordt tevens verstaan elke door het hoofdbestuur daarmede gelijk te stellen instelling.

Art. 2. De leden van de Nederlandsche maatschappij tot bevordering der geneeskunst verbinden zich aan de verzekerden van

een ziekenfonds, dat niet voldoet aan art. 1, slechts hulp te verleenen op de voorwaarden, die door het hoofdbestuur zijn vastgesteld.

Art. 3. Geen goedkeuring kan worden verleend aan de statuten en reglementen van eenig ziekenfonds, tenzij daarin voldaan is aan de volgende voorwaarden:

a. dat alle huisartsen en specialisten, leden der Maatschappij, wier gewone werkkring zich uitstrekt over het gebied van het ziekenfonds of over een deel er van, het recht hebben als deelnemer toe te treden;

b. dat de verzekerden de vrije keuze hebben uit de sub 3, *a*, genoemde geneeskundigen, voor zoover deze met de keuze genoegen nemen;

c. dat de rechtspositie en de arbeidsvoorwaarden voor de deelnemers zijn geregeld ten genoegen van het hoofdbestuur;

d. dat, ten genoegen van het hoofdbestuur der Nederlandsche maatschappij tot bevordering der geneeskunst, voor-gezinnen en alleenstaande personen plaatselijk een welstandsgrens is bepaald;

e. dat uitdrukkelijk is bepaald, dat de geneesheeren niet gedwongen worden verklaringen af te geven omtrent arbeidsongeschiktheid van ziekenfondsleden, die onder hun behandeling zijn of geweest zijn.

Art. 4. In afwijking van het in de voorafgaande artikelen bepaalde kunnen de leden der Maatschappij zich, onder goedkeuring van het hoofdbestuur, verbinden aan ziekenfondsen, die op 1 September 1912 bestonden, zoolang zij niet ter medewerking aan de uitvoering van een ziekteverzekeringwet of door andere omstandigheden zoodanig gereorganiseerd worden, dat art. 6 op hen wordt toegepast.

Bovendien kunnen zij zich verbinden aan ziekenfondsen, met welke door de Maatschappij een contract is gesloten.

Art. 5. Het hoofdbestuur kan in bijzondere gevallen, de betreffende commissies voor de beroepsbelangen gehoord, tijdelijk dispensatie van een of meer der voorafgaande bepalingen verleenen.

Art. 6. Deelneming aan de in art. 4 genoemde ziekenfondsen, die vóór 1 September 1912 zijn opgericht, en waarmede door de Maatschappij geen overeenkomst is gesloten, kan door een algemeen bindend besluit of door een door het hoofdbestuur goedgekeurd bindend besluit der betrokken afdelingen, of erkende vereenigingen worden verboden.

II.

Betreffende ziekteverzekering voor den middenstand:

De leden der Ned. maatschappij tot bevordering der geneeskunst verbinden zich, direct noch indirect, mondeling noch schriftelijk, met ziekteverzekeringsmaatschappijen voor den middenstand of daarmede door het hoofdbestuur gelijk te stellen instellingen, overeenkomsten tot het verleenen van geneeskundige hulp aan haar verzekerden aan te gaan, te bestendigen of voor te bereiden.

III.

Betreffende verschaffen geneeskundige controleurs aan werkgevers:

Geen lid mag deelnemen of werkzaam zijn, in welke functie ook, aan een onderneming, een rechtspersoonlijkheid bezittend lichaam, of een instelling, die, zonder zelf risicodragers te zijn, zich al of niet uitsluitend, bezig houdt met het verschaffen van geneeskundige controleurs aan werkgevers.

In geval van twijfel of een onderneming, een rechtspersoonlijkheid bezittend lichaam, of een instelling, zonder zelf risicodragers te zijn, zich bezig houdt met het verschaffen van geneeskundige controleurs aan werkgevers, is het oordeel van het hoofdbestuur dienaangaande beslissend.

ADRESSEN AAN MINISTERS.

Bg. $\frac{45936}{10745}$.

Ondergeteekende brengt ter kennis van de leden de adressen, opgesteld in overeenstemming met de door de 86e algemeene vergadering genomen besluiten, en gericht tot de betreffende Ministers.

Amsterdam,
13 Juli 1935.

De secretaris-penningmeester der
Ned. maatschappij tot bev. der geneeskunst:
Dr. H. J. W. DROOGLEEVER FORTUYN.

Aan den Minister van Sociale Zaken over:

Tarieven Rijksinstituut Volksgezondheid:

De algemeene vergadering van de Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst, gehouden op 1, 2 en 3 Juli 1935 te Rotterdam, heeft het hoofdbestuur opgedragen zich tot Uwe Excellentie te wenden inzake de beschikking van Uwe Excellentie,

d.d. 22 November 1934, Nr. 2078 P/Doss. Afd. Volksgezondheid, tot wijziging in de tarieven van het Rijks-Instituut voor de Volksgezondheid.

Op voorstel van de afdeling Dordrecht en Omstreken achtte de algemeene vergadering het noodzakelijk te adviseeren tot het intrekken van dezen maatregel, althans tot een zoodanige wijziging, dat de onderzoekingen, welke niet betreffen ziekten, genoemd in het Koninklijk Besluit van 10 October 1929, Staatsblad 448, verricht ten behoeve van on- en minvermogenden, daaronder begrepen ziekenfonds-patiënten, voortaan wederom kosteloos kunnen geschieden.

Toelichting.

De algemeene vergadering is van meening, dat het groot aantal onderzoekingen, door het Rijksinstituut voor de Volksgezondheid jaarlijks verricht, in belangrijke mate bijdraagt tot de instandhouding van het hooge peil, waarop de volksgezondheid in Nederland staat. Waar dit groote aantal verrichtingen ongetwijfeld voor een niet gering deel is toe te schrijven aan de omstandigheid, dat, voor kort, alle onderzoekingen kosteloos geschieden, moet de in het voorstel genoemde maatregel, welke tengevolge heeft, dat voortaan voor de onderzoekingen op bepaalde ziekten, waaronder geslachtsziekten, f 1.50 betaald zal moeten worden, onvermijdelijk leiden tot een vermindering van de laatstgenoemde onderzoekingen. Een dergelijke vermindering is in het bijzonder te verwachten bij het financieel minder draagkrachtige gedeelte der bevolking. Bij hen, die daartoe behooren, ligt het immers voor de hand, dat de behandelende arts thans, ingeval van twijfel over den aard eener ziekte, veel minder gemakkelijk dan vroeger zal besluiten tot het laten verrichten van die onderzoekingen, welke sedert het invoeren van den bewusten maatregel de(n) patiënt zelf, dan wel het betrokken ziekenfonds, tot het doen van extra uitgaven verplichten. De omvang van de schadelijke gevolgen voor de volksgezondheid, welke uit een dusdanige vermindering dreigt voort te vloeien, is, vooral ten aanzien van een algemeen verspreide geslachtsziekte, welke in zeer veel gevallen slechts met behulp van het onderzoek van het bloedserum is vast te stellen of uit te sluiten, en waarvan de behandeling feitelijk steeds onder contrôle van een geheele reeks dezer onderzoekingen dient te geschieden, niet te overzien.

*Aan de Ministers
van Justitie en van Sociale Zaken over:*

Wijziging reglement Medisch Tuchtrecht:

De algemeene vergadering van de Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst, gehouden te Rotterdam op 1, 2 en 3 Juli 1935, heeft het hoofdbestuur opgedragen bij Uwe Excellentie aan te dringen op een zoodanige wijziging in het

Reglement Medisch Tucht recht en oplossing van Geschillen van 31 October 1929, Staatsblad No. 474, dat art. 70 ook de mogelijkheid zou bieden hooger beroep aan te teekenen bij het Centraal College, wanneer het College voor de beslissing in eersten aanleg zich afkeurend zou uitlaten over den aangeklaagde, zonder daarbij een der eindbeslissingen te nemen, waarvan het bedoelde artikel nu spreekt.

Toelichting.

Bij de eindbeslissing omtrent een klacht tegen een arts, werd aangenomen dat deze arts zich schuldig maakte aan een handeling, die het vertrouwen in den stand der geneeskundigen ondermijnde, maar werd tevens bepaald dat ter zake geen maatregel op hem zou worden toegepast.

Doordat geen der maatregelen, genoemd in art. 70, genomen werd tegen den aangeklaagde, bestaat voor hem niet de mogelijkheid om tegen deze uitspraak in beroep te komen bij het Centraal Tuchtcollege.

De afdeeling Meppel en Omstreken, die dit punt ter sprake heeft gebracht in de algemeene vergadering, is van oordeel, dat de groote meerderheid der Nederlandsche artsen zich in haar rechtsgevoel gekrenkt acht door deze afsluiting van den weg naar het oordeel van de hogere instantie.

Thans kan een College in eersten aanleg door een overeenkomstige uitspraak de gelegenheid voor hooger beroep ontnemen.

Aan den Minister van Waterstaat over:

Honoraria medische verrichtingen tengevolge van auto-ongevallen:

In de algemeene vergadering van de Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst, gehouden op 1, 2 en 3 Juli 1935 te Rotterdam, is, overeenkomstig het voorstel van de afdeeling Nijmegen en Omstreken, de wenschelijkheid betoogd te verkrijgen dat in de in voorbereiding zijnde „regeling betreffende het opleggen van den plicht tot verzekering tegen de gevolgen van de wettelijke aansprakelijkheid van eigenaars, houders en bestuurders van motorrijtuigen” een bepaling worde opgenomen, op grond waarvan de honoraria voor medische verrichtingen tengevolge van een auto-ongeval, tot een zeker maximum, op de verzekeringsmaatschappij van den betrokken automobilist zouden kunnen worden verhaald.

De algemeene vergadering heeft zich met dit voorstel vereenigd en besloten dat het hoofdbestuur zich daartoe tot Uwe Excellentie zou wenden.

Toelichting.

Het blijkt uit de ervaring, dat de arts slechts zelden het honorarium toucheert, dat hem voor medische handelingen tengevolge van een auto-ongeval toekomt.

Dit is geen wonder, want de verhouding arts—patiënt is daarbij een geheel andere dan in de normale medische praktijk.

Een geheel andere wijze van invordering is dus ook gerechtvaardigd. Men zou daarvoor bijvoorbeeld een centraal bureau kunnen inrichten, doch schrikt terug voor den administratieven rompslomp van zulk een instelling en de hoge kosten er van. Redelijk is een wettelijke regeling.

Daar de arts bereid moet zijn hulp te verleenen op eerste maning, is het niet meer dan billijk dat hij dan ook van zijn honorarium dient verzekerd te zijn.

Men denke niet in de eerste plaats aan een onbillijke belasting op de automobilisten. De bestaande toestand is een veel onbillijker belasting op de artsen, een heel kleine bevolkingsgroep in verhouding tot de gezamenlijke automobilisten.

Zoals de regeling thans voor Nederland wordt voorgesteld, is de honoreering in Engeland reeds geregeld.

EERSTE SUPPLEMENT CATALOGUS BIBLIOTHEEK
MAATSCHAPPIJ.

Ca. $\frac{459r6}{55}$.

De Bibliothecaris heeft het genoegen de leden der Nederlandsche maatschappij tot bevordering der Geneeskunst mede te deelen, dat het eerste Supplement van den Catalogus der Bibliotheek van de Maatschappij verschenen is.

Leden der Maatschappij die er prijs op stellen een exemplaar van dit supplement te ontvangen, worden verzocht hun verlangen kenbaar te maken aan het Bureau der Maatschappij (Keizersgracht 327, Amsterdam (C.)), waarna hun een exemplaar zal worden toegezonden.

Amsterdam,
15 Juli 1935.

De Bibliothecaris:
B. W. TH. NUYENS.